

КРИМСЬКА

СВІТЛИЦЯ

Видається у Сімферополі

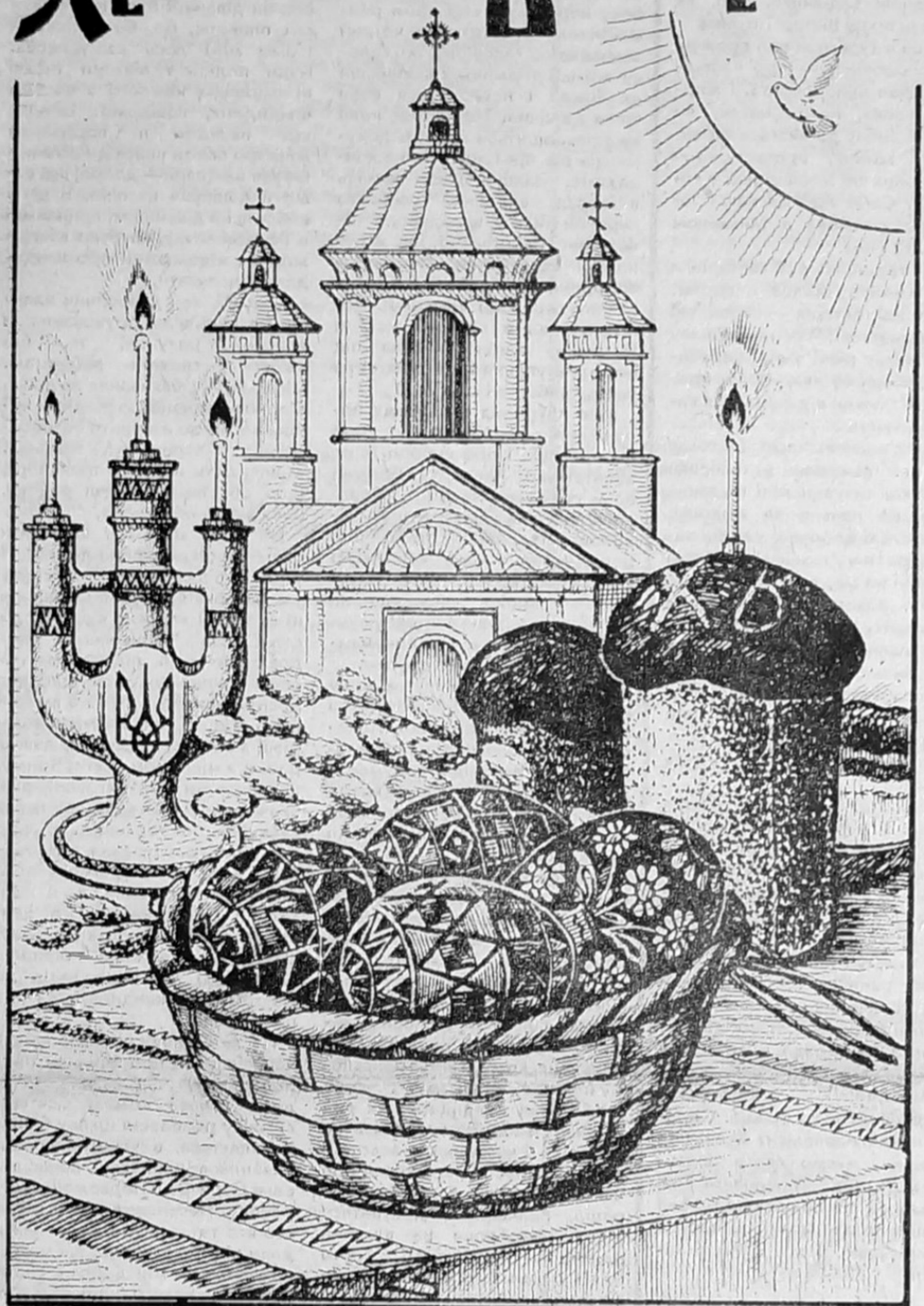
№ 17 (68) Субота, 30 квітня 1994 р.

Ціна договірна

ВЕЛЬМИШАНОВНІ КРАЯНИ!

Севастопольська громада української греко-католицької церкви і отець Анатолій Мазурик запрошують всіх бажаючих на святкове богослужіння з нагоди світлого свята Воскресіння Христового — Пасхи, яке розпочнеться 1 травня о 8-й годині ранку на руїнах древнього християнського храму в Херсонесі.

Христос воскрес!

Воскресіння Твоє, Христе-Спасителю, ангели співають на небесах, і нас на землі сподобають чистим серцем Тебе славити.

Оці гарні, всімінені, увітчані вінками дівчата — співачки ансамблю «Чарівниця», який було створено керівником народної хорової капели «Весна» сімферопольського Будинку культури завізничиків Прищепкою Миколою Олександровичем, членом правління кримського товариства «Промітан».

ЗВЕРНЕННЯ ДО ПАРЛАМЕНТУ

22 квітня представники українських та кримськотатарських організацій і партій Криму, покладаючи останню надію на те, що офіційний Київ нарешті зверне увагу на ситуацію, яка склалася в Криму після виборів Президента та Верховної Ради Криму, провели під час останнього засідання сесії ВР України попереднє голосування та прийняли звернення до Верховної Ради України.

Президента України в Криму», припинити нагітання міжнародної ворожнечі в Криму, вивести з Криму російські війська — 126 дивізію берегової оборони, 81 бригаду морської піхоти та інші частини, присутність яких дестабілізує обстановку.

НОТАТКИ ЗІ З'ІЗДУ

Нещодавно у Києві відбувся перший звітно-виборний з'їзд Союзу українців в Україні. Про дворічну роботу жіночого об'єднання, яке відіграло свою роль у популяризації та поступово набирало авторитету у всіх кутках нашої країни, вкляючи Крим, відвітала його голова Алена Пашко.

З'їзд завершив свою роботу затвердженням поправок до Статуту і виборами керівних органів на наступні два роки. Головою Союзу українців знову стала відомо громадська діячка Алена Пашко.

ІДУТЬ В РЕДАКЦІЮ ЛИСТИ

Хочу висловити свою пропозицію щодо розташування російських військ на теренах України. Вважаю, що Верховна Рада нового скликання повинна негайно розробити положення, якими б регламентувалося перебування цих військ та визначався термін їх виведення з межі України.

соответствующие меры к кримским шовинистам-водителям, которые, нарушая Закон Украины и ГОСТ, стирают на номерных знаках автомобилей флажок Украины.

ДЕ ТАКЕ БАЧЕНО? Пригадаймо, як обирали президента Криму. Ще під час передвиборчої кампанії об'єдналися Республіканська та Народна партії Криму і утворили «співвітчий» «Блок Росія», який очолював сам мажоритарний президент.

Холодні обійми «Північного сусіда» Не виникає сумніву, що блок «Кучми-Гриньова» переслідує антиукраїнський та антидержавний курс, опираючись на шовіністичні сили як у Криму, так і на теренах південної та східної України.

СЛОВО І ЧЕСТЬ Журнал «Пам'ятки України» добре відомий не лише історикам і любителям старожитностей. Усі, хто свідомо обстоює ідеї відродження духовності українців, хто активно працює над поглибленням державотворчих процесів, знаходять на шпальтах цього науково-популярного часопису багато цікавого і корисного.

РАНКОВІ НІЖНІ ПРОЛІСКИ

Добрень, любий «Журналку»! Ріше тобі вчителька Зоя Михайлівна Багатова. Минулого року ти приніс нам радість: на сторінках «Кримської світлиці» було вдруковано добрішу вірше та оповідань моїх учнів з українського шостого класу школи № 7 м. Феодосії. Нині ми вже семикласники. А цього навчального року в нашій школі сім за парти ще й учні першого класу з українською мовою навчання. До речі, та публікація допомогла нам, педагогам, у формуванні мнішнього першого класу, бо батьки шестикласників пишались тми, що їхні діти навчались так гарно писати рідною мовою саме в українському класі і краціях з нх опублікувала «Кримська світлиця». Вони рекомендували всім батькам записувати своїх дітей до першого українського класу.

Коротко про життя-буття мнішніх семикласників: масно вже своїх бандурних, бо більшість вчатье грати на бандурі. Провели гарно свята: св. Миколая і «Процання з Букварником», готувасмо до «Свята нашого роду»; вчасемо історію України в Криму, розучуемо нові пісні, самі складаємо вірші, гуморески. Виступали з концертом у віньсовській частині. Внічмося вишивати, прости, варити варенки... А головне — добре внічмося. По успішності український клас займає перше місце в школі.

Ну, а тепер знову до уваги читачів пропонує кілька краціх творів, які написали наші учні.

Ще в березні минулого року між сімферопольським СПТУ-22 та школою швачок «Марієбаумшуле» району Хандшухайм міста Хайдельберга, що є побратимом Сімферополя, було укладено угоду про співробітництво, а саме, з таких напрямків: обмін делегаціями учнів, обмін зразками виробів, технологією пошиву, моделен, культурні зв'язки.

А рівно через півроку під час відвіданя нашого міста німецькою делегацією з ініціативи директора «Марієбаумшуле» фрау Ульріке Бауер у Сімферопольському палаці культурн профілепкок був укладенн і підписанн договір про партнерство між цими закладами. Обидві сторони взяли зобов'язання внічкати всі можливості для здійснення обміну між учнями, майстрами, батьками досвідку як професіонального, так і культурного, збагачувати й розвивати його. Відкривши широкі можливості для внічення і оволодіння новими методами навчання, обміну інформацією, всім тим, що безпосередньо зв'язане з професійною діяльністю учнів і вчителів.

ПРО ЛЯЛЬКУ БАРБІ — З ЖАЛЕМ

Лялька Барбі така гарна: В білий платті пшівній, Довгонога та струнка, Але, жаль — нема вінка.

УЛЮБЛЕНЕ ЗАНЯТТЯ

Пензлик фарбм узяла, Сіва з нимом до стола: Малювати почала, Малювала, малювала, Докм нічка не настала. Ганнуса Львівська, 1-й клас.

МАМІ Сонце в віконечко сяє, Рідну матусю вітає. Мила, накрацка моя, Хаи тобі сонечко Завжди сіє! Ксеня КОЛЕСНИКОВА, 7-й клас.

БАРТЕР З ШАРКОМ Гуморески

Цілий день Шарко охороняє нашу хату. Сидить у будці і пильно поглядає на ворота, чи не крадуться злодії. Іноком чути дзвін ланцюга — то Шарко прогукнується подвір'ям, наглядає за порядком. А в кінці робочого дня, коли тато й мама повертаються додому, собаку відпускають погуляти. Одного разу, коли бабуся відлущила Шарка і пішла в хату, пес побіг за нею, прошмигнув на кухню і побачив там холодилю. Шарко зразу зацікавився цим великим ящиком. Помитивши у нього двері, він відчинив їх лапами, ухопив пакет з м'ясом, від якого так смачно пахло, і побіг геть з хати. Бабуся за ним. Великий пакет теліпався в зубах у собаки і завважав йому бігти, але пес, не зупиняючись, тикав від бабуся, кружляючи навколо хати. А старенька шкандибала за ним і свізно благає: «Шарко, Шарко, віддай м'ясо!» Та пес і слухати про це не хотів. Тоді, втомившись бігати за собакою, бабуся запропонувала йому бартер: «Шарко, любий песику, їди я тобі хлібця дам».

ЯК ВИВЧИТИ КИТАЙСЬКУ МОВУ Іванко, коли виросте, буде, мабуть, великим кулінаром. Уже в 10 років він уміє готувати сиданок, допомагає мамі по господарству, і ти не задорив. А ще всі знають, що Іванко не дозволяє іноземну мову. Та якось хлопчик прийшов додому з товстою англійською книгою. Тато запитав: — Синку, де ти її взяв! — У вчительки вніччав.

ВІДУК ПРО КНИГУ РОМАНА ІВАНИЧУКА «ЯНИЧАРИ»

Я ніколи раніше не читала твори Романа Іванчука, але недавно ознайомилася з романом «Яничари», події якого відбуваються в XVII столітті. У романі розповідається про гірку долю однієї української сім'ї: батька-полковника, який потім загинув, матір Марію, просту юнку, і трьох їхніх дітей. Турки не довірили і часто переривали, чи він ввирин. Одного разу до нього привели жінку-ранку, яка була родом з України і нагадувала йому рідну матір Марію. Андрію наказали бити її, і він відкус голову козачки. Яничара було все одно покрано: турки задушили його за якусь провинку. Це вніч нас, що зрадникам нема щастя на світі. Я радку прочитати роман Р. Іванчука «Яничари» тому, кому не бандука доля України, і самим подумати про внічки героїв цієї книжкы. Юля МОРОЗОВА, 7-й клас.

ДРУЖБІ НАШІЙ МІЦНІТІ

Франції, де нам показали Європеєський парламент. А в ратуші самого Хайдельберга дали концерт.

Нім там співали, танцювали, демонстрували свої моделі, — говорять дівчата. — А особливо нам запам'яталося свято проводів зміни і зустрічі весни, на якому ми побачили найкрасівші наряди наших друзів, що уособлювали звичайні різніх віків.

На знімках: старший майстер Ангеліна Миколаївна Щербакоса слідкує за роботою учениці на швейній машинці; вивзу — ось такі моделі розробили молоді модельєри училища.

Відвали також німецьке місто Манхайм і Страсбург у підготовці спеціально для цього свята. Нам було влаштовано дуже теплий, дружній прийом. Учні і педагоги ознайомилися з організацією навчального процесу «Марієбаумшуле», відвідали уроки з пізнавального метою. Відбувся обмін думками, Потім група відвідала швейне підприємство Хайдельберга, де ознайомилися з методами обробки швейних виробів, з устаткуванням. Відвідали також мальовничі місця цього та інших міст.

З братніх джерел Микола РИЛЕНКОВ

ДУМАЮЧИ ПРО МАТІР

Думаючи про матір, своєї радості: я інколи бачу її й тепер, Адже я так давно не бігав з хлопцями, У дні сімейних торжеств і свят, Не катався верхи, Тією заклопотаною домашньою господинею, Не сидів біля палахоного багаття, Яка, Не ів леченої картоплі з салом, Котрі все підмітали і Мати помітила це і посміхнулася, Уміла кожному сказати, як уміла посміхатися найпотрібініше слово. лише вона, Бачу я її також у дні сінокуси і жнив, Дуже сумною і дуже доброю, У лузі і в полі, Все розуміною посмішкою, Де, така чепурна і засмагла, І з полегшенням зітхнула, Овіяна пахощами трав і злаків, Вона мимохідь голубила мене, майже невагомою рукою Ловко підкидаючи то вихори, на копу, Почіувала в лоб, То на шочно вантажений віз, перехрестила І, відвернувшись до стінн, Шедро відпускаючи мені ляпавців, Прошенестіла Коли я чіплявся за її поділ, запеченими устами: Та найчастіше бачу я її зовсім іношо: «Йди, мій хлопчику», Мені стало соромно, Притихлою, вснаженою Що я залишаю її, Хотілося власті перед нею тривалою хворобою, на коліна, Великі, темні, глибокі очі, Мовити: «Пробач, мамочко, Задивилни кудись далеко-далеко... Нікуди я не піду від тебе...». Але мати нікуди не відпускала мене без мене. Мати повернулася, Коли я повернувся, її вже спорядили в останню путь... Лише згодом мені розказали, Що найостаннішим словом, Котре мовила вона, прощаючись з життям, Було мов ім'я. І тоді зрозумів, Чому вона не хотіла, Аби я бачив її умирноюю, Вона хотіла, щоб я жинв, Думуючи про життя, А не про смерть.

Федір СТЕПАНОВ.

На знімках: старший майстер Ангеліна Миколаївна Щербакоса слідкує за роботою учениці на швейній машинці; вивзу — ось такі моделі розробили молоді модельєри училища.

Гортаючи архівні документи КАТОЛИЦЬКИЙ ЄПИСКОПАТ У КРИМУ XVII СТОЛІТТЯ

Під час пошуку в польських архівах нам вдалося виявити унікальний документ — колективний лист 13 католицьких та уніатських священиків Криму, писаний 7 грудня 1660 р. у Бахчисарі і адресований якумсь польському вельможі.

НАРОДНИЙ ПРАВОЗВИЧАЙ

На основі призьбраного дослідник уклад рукописну збірку «Давніца». Подасемо уривки з передмови до неї. Зальговизанно, що цивілізація тримається сумлнною працею і спілкуванням людей, взаємною довірою і правдою, розумом кожного серця. Вибороючи щастя, люди соціально гуртуються, накопичують інформацію, пізнають світ, проявляють у своїй свідомості діяльності цілеспрямовану волю й енергію. Становлення людини — процес складний і нескінченний.

В місті відбувся міжнародний семінар «Культура, розвиток і міська спадщина».

У Сєвастополі побувала делегація працівників освіти Сполучених Штатів. Гості зробили звизн на сторожовому корабелі «Гетман Сагайдачний».

СЕВАСТОПОЛЬСЬКІ ВІСТКИ

В місті відбувся міжнародний семінар «Культура, розвиток і міська спадщина». Пшук шляхів інтеграції західної і східної культурн на сучасному етапі. На цьому були радик міністра культури України Віктор Вечерський і президент національних федеративних товариств культури Франції Роджер Тропі Ано. Мшлоса, зокрема, і про те, щоб надали Харківському заповіднику державного статусу, аби зберігати цю пам'ятку світової культури для наступних поколінь.

МІСТ ДРУЖБИ

Вже два роки Союз українок Ялти пов'язує дружні стосунки з деякими громадами американських українців, що налагодилися звизнати потіжді в США голосн Союзу українок Ялти, заслуженої артистки України Надії Петренко-Матвіюк.

УРОК НАРОДОЗНАВСТВА

Разом з працівниками дитячої районної бібліотеки його провела у 6 «Б» класі роздольницької середньої школи № 1 вчителька української мови та літератури Лідія Петрівна Чубаченко.

Федір Степанов.

Кандидат історичних наук доцент Михайло Свинарєнко багато років збрав перлини народної мудрості. Адже, зазначає він, «основну морально-етичну енергію, свідомість і волю від дідів до внуків і далі по родоводу несли пісні, історичні перекази, думи, тлумачення народних прикмет, казки, байки, загадки. А найбільше — прислів'я і приказки. Саме вони, чіткі й мудрі, становили осереддя нашого правозвичая, були своєрідним загальнонавізнаним кодексом».

Відповідальність учених, політиків за руйнування навколишнього середовища, за масштабні соціальні злочини. Ми звикаємо, переважаємо помінати, як розпадаються родини, як неаблаганно зростає число покинутих дітей, немінчих старих одиниак. А скільки на вулицях і вокзалах п'яниць, наркоманів, людей без притулку, злочинців-підлітків, жабраків, що вкрай занепастилися...

Український народ ще з часів Київської Русі плідно засвоєвав античну філософську мудрість, моральні заповіді християнсько-візантійської благочестя, сам робив вагомий внесок в розбудову загальнолюдської моралі. Досить згадати «Руську правду» Ярослава Мудрого або «Повчання синам» Володиміра Мономаха (XI — XII ст.). Наші сусіди мали підстави вважати українців гідними людьми, героїчним народом, що створив ефективну морально-етичну, психологічно-повтово, родинно-педагогічну культуру. З поважаю в усьому світі сприймається український менталітет і сьогодні.

Михайло СВИНАРЕНКО, м. Сімферополь.

